

Лиахона

Нещо, което ни насочва по пътя към Исус Христос

ЕДИНСТВО И ПРИНАДЛЕЖНОСТ

Послания от ръководители, с. 8, 12

ПРЕОДОЛЯВАНЕ НА ПРЕДРАЗСЪДЪЦИТЕ

Какво можем да направим, с. 18

Рига, Латвия

Рига, столицата на Латвия, е пристанище близо до устието на река Даугава. Първият клон на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни в Латвия е организиран в Рига през 1993 г. Днес в Рига се намира офисът на Балтийска мисия. Църквата в Латвия има:

1 272 членове

5 конгрегации

1 мисия

Време заедно

Нещо съвсем просто като разходка из града може да осигури благотворно развлечение. „Няма заместител на времето, което прекарваме заедно“ – казва Александър Самигулин от Рига, който обича да бъде в компанията на съпругата си Светлана и децата им.

*„Затова, нека сърцата ви се утешат относно
Сион; защото всяка плът е в ръцете Ми“.*

УЧЕНИЕ И ЗАВЕТИ 101:16

CHILDREN OF LIGHT (ЧЕДА НА СВЕТИЛИНАТА), ОТ АН МАРИ ОБОРН

Уважение към всички Божии чед

Президент Ръсел М. Нелсън ни насърчава да „разширяваме нашите кръгове на любов, за да обгърнат целия човешки род“ (*Teachings of Russell M. Nelson*, 2018 г., с. 83). При такова голямо многообразие сред Божиите чед, как можем да изграждаме общност, в която всички хора да живеят в хармония?

В статията си „Установяване на Сион“ (страница 12) старейшина Герит Г. Гонг от Кворума на дванадесетте апостоли ни насърчава да обединяваме сърцата и умовете си, докато каним всички хора да дойдат в Христа. Статията „Преодоляване на расизма и предразсъдъците – можем да изграждаме мостове“ (страница 18) може да ни помага в усилията ни да ставаме едно. Разбира се, това да ставаме едно включва да вземаме върху си името на Исус Христос както в Църквата, така и индивидуално. Научете повече в „Тъй ще се нарича Моята църква“ от президент Хенри Б. Айринг (страница 8).

Да създаваме единство сред многообразието сред нас не е само заповед (вж. Йоан 17:21; Учение и завети 38:27), а също и възможност да се учим от нашите братя и сестри, които имат различна култура, етническа принадлежност и преживявания, а също и да бъдем благославяни чрез тях. Надяваме се броят от този месец да помогне на всички нас да станем по-единни в Христа.

С уважение,

Старейшина Уолтър Ф. Гонзалес
От Седемдесетте
Съветник за списание *Лиахона*

„Поканата да събираме и благославяме хората от двете страни на завесата, да изграждаме Сион и да подготвяме света за Второто пришествие на Спасителя е отправена към всеки от нас“.

Старейшина
Герит У. Гонг, с. 20

ОЧЕРК

Официално списание на
Църквата на Исус Христос
на светиите от последните
дни

Септември/Октомври 2021 г.,
година 28, брой 5
Лиахона 17473

КОРИЦА

Фотографии под
статуюта Христос,
от Коуди Бел и Лесли
Нилсън

СЪДЪРЖАНИЕ

6 Основни истини на Евангелието
Общата конференция: световно събрание на Църквата

8 „Тъй ще се нарича Моята църква“
От президент Хенри Б. Айринг
Президент Айринг споделя разкази от членове, които са били благословени, употребявайки правилното име на Църквата.

12 Осъществяване на Сион
От старейшина Герит У. Гонг
Научете как можете да укрепвате Църквата и да изграждате Сион, където и да живеете.

16 Гласове на светии от последните дни
Истории за вяра от членове по света.

18 Преодоляване на расизма и предразсъдъците – можем да изграждаме мостове
Как да даваме пример, като изоставяме предразсъдъците и насърчаваме уважение.

24 Принципи на служението
Подпомагане на другите да се подготвят за неочаквани нужди

26 Учение и завети 94–107
Седмични статии в подкрепа на вашето изучаване на Учение и завети.

30 Пълнолетни младежи
Как да разпознаваме доброто в себе си?
От Емили Ейбъл
Четири начина, по които чрез дара на проникновението можете да откривате доброто в себе си.

ВЛОЖКА СЪС СТРАНИЦИ ЗА ОБЛАСТТА

Ще намерите статии, свързани с вашата област на Църквата, приложени в средата на *Лиахона*.

Първото президентство: Ръсел М. Нелсън, Далин Х. Оукс, Хенри Б. Айринг
Кворумът на дванадесетте апостоли: М. Ръсел Балард, Джефри Р. Холанд, Дитер Ф. Ухтдорф, Дейвид А. Беднар, Куентин Л. Кук, Д. Тод Кристоферсън, Нийл Л. Андерсън, Роналд А. Расбанд, Гари Е. Стивънсън, Дейл Г. Ренлънд, Герит У. Гонг, Юлисис Соарес

Редактор: Ранди Д. Фънк
Съветници: Беки Крейвън, Шарън Юбанк, Кристина Б. Франко, Уолтър Ф. Гонзалес, Лари С. Качър, Ян И. Нюман, Адриан Очоа, Майкъл Т. Рингууд, Върн П. Станфил
Изпълнителен директор: Ричард И. Хийтън
Директор църковни списания: Алън Р. Лойбърг
Бизнес управител: Гарф Кенън
Административен редактор: Адам С. Олсън

Помощник-административен редактор: Райън Кар, Матю Д. Флитън, Минди Селу, Мариса Уидисън
Асистент печат: Ениш С. Давила
Набор и редакция: Гарет Х. Гарф, Шарлът Ларкабал, Чакел Уордли, Herbert, Майкъл Р. Морис, Ерик Б. Мърдок, Ричард М. Ромни
Стажант-редактор: Елейна Вангстаард
Директор оформление: Тад Р. Питърсън
Дизайн: Джошуа Денис, Дейвид Грийн, Колийн Хинкли, Ерик П. Джонсен, Сюън Лофгрен, Скот М. Мууи, Алени Ререр
Координатор интелектуална собственост: Колет Небъркър Он
Директор производство: Амън Харис

Производство: Айра Глен Адер, Джули Бърдет, Хосе Чавез, Брайън У. Джиджи, Джини Дж. Нилсън, Мариса М. Смит
Предпечат: Джошуа Денис, Амън Харис
Директор печат: Стивън Т. Люис
Директор разпространение: Нелсън Гонзалес
Адрес за кореспонденция: *Liahona*, Fl. 23, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.

Името на Църквата и изграждането на Сион

Скъпи родители,

Може да използвате следните статии и изображенията в тях, за да започнете обсъждане с членовете на вашето семейство и да им помогнете да разберат важни теми, като например употребата на правилното име на Църквата и изграждането на Сион.

ПРАВИЛНОТО ИМЕ НА ЦЪРКВАТА

Заедно като семейство прочетете някои от разказите в статията на президент Айринг „Тъй ще се нарича Моята църква“, започваща на страница 8. Може да прегледате речта на президент Нелсън по същата тема от общата конференция през октомври 2018 г. По какви начини вие и семейството ви сте били благославяни, когато сте полагали усилия да употребявате правилното име на Църквата – Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни?

ИЗГРАЖДАНЕ НА СИОН

Попитайте децата си какво според тях означава *Сион*. След това използвайте речта на старейшина Герит У. Гонг „Установяване на Сион“ на с. 12, за да им помогнете да научат повече за значението на Сион в миналото и днес. Бихте могли да обсъдите начини, по които със семейството си можете да изградите Сион в своя дом и общност.

ПОМОЩНИ МАТЕРИАЛИ ЗА ИЗУЧАВАНЕ КЪМ СЛЕДВАЙТЕ МЕ, ЕЛАТЕ С МЕН

Вижте с. 26 за статии по различни теми от *Следвайте Ме, елате с Мен* в подкрепа на вашето изучаване на Учение и завети през този месец.

ПОВЕЧЕ НАЧИНИ ЗА ВРЪЗКА

Намерете броевете на списанието на liahona.ChurchofJesusChrist.org. Използвайте линка на тази страница, за да задавате въпроси, да давате обратна връзка и да споделяте преживявания.

Освен това може да се свързвате с нас по имейл на liahona@ChurchofJesusChrist.org или по пощата на:

Liahona, floor 23
50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT
84150-0023, USA

Лиахона (термин от Книгата на Мормон, който означава „компас“ или „нещо, което напътства“) се публикува на албански, арменски, бислама, български, камбоджански, себуано, китайски, китайски (опростен), хърватски, чешки, датски, нидерландски, английски, естонски, фиджийски, фински, френски, немски, гръцки, унгарски, исландски, индонезийски, италиански, японски, кирибати, корейски, латвийски, литовски, малгашки, маршалезе, монголски, норвежки, полски, португалски, румънски, руски, самоански, словенски, испански, суахили, шведски, тагалог, таитянски, тайски, тонгански, украински, урду и вьетнамски. (Честотата варира според езика.)

© 2021 на Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Отпечатано в Съединените американски щати.

Информация за авторските права: Освен ако не е обозначено друго, материалите от *Лиахона* могат да бъдат копирани за лична нетърговска употреба (включително за призования в Църквата). Това право може да бъде отменено по всяко време. Нагледните материали не могат да бъдат копирани, ако това изрично е забранено в бележката до произведението. Въпросите относно авторските права следва да бъдат отправяни до Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Fl. 5, Salt Lake City, UT 84150, USA; имейл: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

За читатели в Съединените щати и Канада: September/October 2021 Vol. 28 No. 5. LIAHONA (USPS 311-480) Bulgarian (ISSN 1085-4312) is published six times a year by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$4.00 per year; Canada, \$4.80

plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Общата конференция: световно събрание на Църквата

На общата конференция слушаме пророци и други ръководители на Църквата. Те ни учат това, което Бог желае да чуем.

Всеки април и октомври Църквата провежда поредица от събрания, наречени обща конференция. Ръководителите учат и свидетелстват за Исус Христос и Неговото Евангелие. Общата конференция се провежда в Солт Лейк Сити, Юта, САЩ, и се излъчва по света на над 90 езика. Всички членове и всички, проявяващи интерес, са поканени да слушат речите.

Първите конференции на Църквата

Църквата е официално организирана по време на събрание, проведено на 6 април 1830 г. (вж. Учение и завети 20). Първата обща конференция се провежда на 9 юни 1830 г. Оттогава общите конференции се провеждат под ръководството на президента на Църквата винаги, когато членовете могат да се събират. През 40-те години на 19-и век ръководителите започват да провеждат конференция два пъти в годината.

Как се организират конференциите днес

Първото президентство, Кворумът на дванадесетте апостоли и други църковни ръководители изнасят речи на общата конференция. Хорът на Табернакъла при Храмовия площад и други църковни хорове осигуряват музиката. Всяка конференция има четири сесии: две в събота и две в неделя.

Ученията на ръководителите

През месеците преди конференцията църковните ръководители се молят относно това какви учения да споделят. Господ ги вдъхновява да знаят какво да кажат. Те преподават евангелски истини и ни канят да спазваме Божиите заповеди. Те също така свидетелстват за Исус Христос и ни насърчават да Го следваме.

Да се учим от конференцията

Преди общата конференция бихме могли да се молим да чуем това, което Господ желае да научим. Когато слушаме речите, Господ ще ни учи на това, което е нужно да знаем. След конференцията речите се публикуват на ChurchofJesusChrist.org, в приложението Gospel Library и в *Лиахона*. Можем с молитва да изучаваме речите, за да научаваме повече за Исус Христос и Неговото Евангелие.

От Писанията

Исус Христос учи, че трябва да се събираме често (вж. 3 Нефи 18:22).

Когато членовете на Църквата се покланят заедно, Господ ще бъде с тях (вж. Матей 18:20).

Господ заповядва на членовете на Църквата: „Да се обучавате и назидавате един друг“ (Учение и завети 43:8).

Когато членовете на Църквата са верни и упражняват вяра в Христос, Неговият Дух ще бъде с тях, когато се събират (вж. Учение и завети 44:2).

Още в този брой

Надяваме се, че ви беше приятно да научите нещо за общата конференция. Ето някои други евангелски думи от този брой:

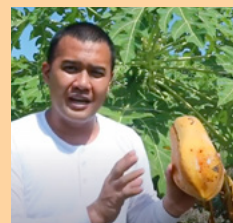
Работа чрез заместник:

Извършване на обред в храма, например кръщение, за хора, които не са имали възможност да го приемат, докато са били живи (вж. с. 17).

Разчитане на собствените сили:

Да полагаме най-добрите си усилия за посрещане на своите нужди (с. 24).

Притча: Разказ, който ни помага да научим важен урок (с. 27).

От президент
Хенри Б. Айринг

Втори съвет-
ник в Първото
президентство

„Тъй ще се нарича Моята църква“

*Когато употребяваме пълното име на Църквата,
ние сме благославяни и благославяме другите.*

Търсейки църква, към която да се присъединят, различни хора в Африка описват свои сънища. В тях те били упътвани да намерят църква, съдържаща името на Исус Христос. И докато търсели такава църква, открили единствената с името на Спасителя – Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни.

В Латинска Америка няколко светии от последните дни споделят как поканите им към техни приятели да дойдат на „мормонската църква“ не дали никакъв резултат. Но това се променило, когато отправили покана за Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. „Ако църквата ви се казва Църквата на Исус Христос – отвърнали приятелите им, – бихме искали да дойдем и да видим“.

В Съединените щати едно момче от Неделното училище за деца поканило своите съседы на кръщението си. Служител в друго вероизповедание казал, че никога не би отишъл на кръщение в „мормонската църква“. Но тъй като си личало, че църквата на момчето е съсредоточена върху Исус Христос, служителят присъствал заедно със съпругата си.

Когато при изготвяне на резервация за пътуване със

самолет, служител попитал член на Църквата за имейл адрес, членът дал имейла си с домейн „ldschurch.org“.

„Коя е тази Църква?“ – попитал служителят.

„Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни“ – отговорил членът.

„Понякога дни наред, докато съм на работа, нямам възможност да говоря за Господ – казал служителят. – Много се радвам, че говоря с друг християнин“.

Членът на Църквата веднага осъвременил профила си в авиолинията с новия домейн на Църквата: ChurchofJesusChrist.org¹.

Изпълнено обещание

Тези прекрасни случки представляват изпълнение на обещанието на президент Ръсел М. Нелсън, дадено на светиите от последните дни през октомври 2018 г. и отново през април 2020 г.

„Обещавам ви, че ако полагаме най-добрите си усилия да налагаме правилното име на Господната Църква, Този, на Когото тази Църква принадлежи, ще излива Своята сила и благословии върху светиите от последните дни, по начин, невиджан досега – казва президент Нелсън. – Ще имаме знанието и силата

Божи да ни помагат да отнасяме благословиите на възстановеното Евангелие на Исус Христос на всеки народ, племе, език и люде и да подготвяме света за Второто пришествие на Господ“².

Наскоро, чрез моите акаунти в социалните медии, поканих членовете на Църквата да ми разкажат за благословиите, които са получавали, използвайки правилното име на Църквата. Много се развълнувах от над 2 600-те отговора, които получих.

Бих искал да споделя някои от тях с вас. Ще ви се сторят познати, защото вие сте получавали подобни благословии, когато сте следвали напътствието на президент Нелсън.

По-близо до Исус Христос

Направи ми впечатление свидетелството на Джейкб за това как името на Църквата му е помогнало да

се съсредоточи върху Спасителя: „Забелязах, че моят фокус върху Исус Христос се отразява върху всеки аспект на живота ми – сподели той с мен. – Когато взимам от причастието, размишлявам за Него и Неговата единствена жертва. Когато чета от Писанията, по-добре осмислям словата Му и начина, по който се говори за Него. Това ме доближава до Него и ми помага по-добре да разбирам Неговата роля като мой Спасител и Изкупител“.

Бях благословен да науча какво означава името на Спасителя за Бет и Брайс: „Почувствах се по-близо до моя Спасител – споделя Бет. – Когато ме попитат коя църква посещавам и отговоря, че принадлежа към Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, наистина изпитвам чувство за принадлежност. Принадлежа към Неговия народ. Принадлежа към Неговото семейство. Принадлежа на Него“.

Брайс ми каза, че правилното име на Църквата му помага да помни на Кого служи и на Кого се опитва да подражава: „То ми напомня, че Спасителят е Този, Който дава тези учения, и че те не са измислени от хората“.

„В името на Спасителя има сила“

Хейли, пълновременна мисионерка, казва: „Употребата на правилното име на Църквата на Господ носи повече сила и власт, когато учим другите на Неговото възстановено Евангелие. Когато кажа: „Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни“, Духът на Господ потвърждава и свидетелства, че това *наистина* е Неговата Църква, възстановена на земята днес. *Обичам* да използвам правилното име, защото самата аз също добавям своето живо свидетелство към тази истина!“.

А Никола ми каза: „Преди, когато казвах „мормон“, често се усещаше нещо като несигурност у хората, които не са от нашата вяра. В изражението им се изписваха почти всички неща, които бяха чували за „мормоните“. Но сега има мир, по-благоприятно са. В името на Спасителя има сила. Той дава мир. Моето свидетелство за истинността на Евангелието се увеличи просто чрез употребата на правилното име на Църквата. Чувствам Духа всеки път, когато го казвам. Понякога това е единственото нещо, което имам възможност да кажа за нашите вярвания, но то е достатъчно“.

Изясняване на погрешни схващания

Харолд, университетски преподавател от Съединените щати, каза, че употребата на пълното име на Църквата му е помагало да изяснява погрешни схващания. Сподели ми, че един студент, в опита си да обобщи обсъждане на тема религия, казал: „Май всички религии са християнски, освен мормоните“.

Виждайки златна възможност да изясни това погрешно схващане, Харолд отвърнал: „Казах на студентите, че „мормон“ е прякор, даден на членовете на Църквата, поради нашето вярване, че Библията и Книгата на Мормон са две древни писмени свидетелства за Исус Христос“.

Мери сподели с мен как пълното име на Църквата я е благославяло, докато е учила децата си: „Сега децата ми не са толкова объркани, когато ги уча, че ние сме свети от Църквата на Исус Христос в тези последни дни, вместо да ни наричам „мормони“. Преди те се чувстваха объркани и ме питаха: „Защо мормони? Това означава ли, че не сме християни?“. Смятам, че тази промяна им помага, когато говорят с други деца в училище, които не са вярващи“.

„Аз съм мисионерка на Исус Христос“

Президент Нелсън обещава, че когато използваме правилното име на Църквата, „ще имаме знанието и силата Божии“ да разпространяваме Евангелието. Тереза ме вдъхнови с разказа си

за случилото се, когато неин приятел в работата я попитал за Църквата. Следвайки напътствието на президент Нелсън, Тереза започнала, като споделила пълното име

на Църквата.

„Той се заинтересува от Църквата – каза ми тя. – Проучваше я в продължение на няколко месеца и след това, като по чудо, беше кръстен от сина ми, епископа. Толкова щастлива се чувствах през онзи ден, семейството ми също. Тези обещания стават реалност“.

Джордан каза, че мнозина все още не са запознати с името на Църквата. „Употребата на пълното име на Църквата – сподели той, – ми дава възможност да обяснявам как Църквата е съсредоточена върху Исус Христос и защо наричаме себе си свети от последните дни“.

Когато един мъж попитал Клоуи дали е „мормонска мисионерка“, тя по въздействащ начин свидетелствала: „Не, аз съм мисионерка на Исус Христос“. Клоуи ми каза, че мъжът изразил желание да следва Спасителя, затова тя го учила, че Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни се *ръководи* от Самия Него. След това му дала информация за Църквата на Спасителя.

„Наречете църквата на Мое име“

Когато разкрива името на Църквата на пророка Джозеф Смит, Спасителят заявява: „Защото тъй ще се нарича Моята църква през последните дни, тъйко Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни“ (Учение и завети 115:4). А на нефиците казва: „Вие ще наречете църквата на Мое име“, защото „как да бъде Моя църквата, освен ако не е наречена на Мое име?“ (3 Нефи 27:7, 8).

Свидетелствам, заедно с един светия от последните дни на име Томи, че когато употребяваме пълното име на Църквата, ние сме благославяни и благославяме другите. Томи ми каза: „Когато споделям с другите благословиите на това да бъда член на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни в едно време, в което конфликтите и страхът преобладават, осъзнавам, че им помагам да знаят, че съществува убежище от бурята – с последователи на Исус Христос, които ги е грижа за тях и които следват Спасителя“. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Благодаря на старейшина Герит У. Гонг от Кворума на дванадесетте апостоли за това, че сподели тези истории с мен.
2. Ръсел М. Нелсън, „Правилното име на Църквата“, *Лиахона*, ноем. 2018 г., с. 89; вж. също „Отваряне на небесата за помощ“, *Лиахона*, май 2020 г., с. 73.

Установяване на Сион

От старейшина
Герит У. Гонг
От Кворума на
дванадесетте
апостоли

Като светии от последните дни, благословени с възстановеното Евангелие, ние сме призвани да укрепваме Църквата и да изграждаме Сион.

През цялата история, народът на Господ са се стремили да създават евангелска общност, където Той да може да обитава. За да станем такава общност от светии, трябва да се учим да освещаваме и обединяваме сърцата и умовете си, да се отнасяме справедливо – без раздори и спорове, да живеем праведно и да няма бедни сред нас (вж. Моисей 7:18).

Например, след като през 1842 г. Джон и Мария Линфорд се присъединяват към Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни в Грейвли, Англия, Джон става президент на местния клон. Но роднините и приятелите не споделят радостта, която семейство Линфорд откриват в Евангелието. Тъй като не могат да убедят Джон да изостави новата си религия, те решават да го „разубедят с глад“ чрез бойкот на общарското му ателие.

През 1856 г. Кредитният фонд за имиграция дава на Джон и Мария възможност да имигрират в долината Солт Лейк. Те плават до Ню Йорк с трима от синовете си. Оттам пътуват до Айова Сити, Айова, откъдето през юли 1856 г. потеглят със злополучната компания с ръчни колички на Джеймс Г. Уили.

В ранните часове на 21 октомври, близо до бреговете на река Суийтуотър в Уайоминг, Джон изговаря последните си думи.

„Радвам се, че дойдохме – казва той на Мария, когато тя го пита дали съжалева, че са напуснали Англия. – Няма да доживея да пристигна в Солт Лейк, но ти и момчетата ще успеете и аз не съжалявам за това, през което преминахме, ако момчетата могат да пораснат и да отгледат семействата си в Сион“¹.

Какво представлява Сион?

Малко са темите, освен раждането на Господ Исус Христос, които са вдъхновявали древните и съвременните пророци повече от темата за събирането на дома Израилев в последните дни и изграждането на Сион в подготовка за Второто пришествие на Спасителя².

Защо Сион е толкова важен за светиите от последните дни – тогава и сега, винаги, когато Господният народ е съществувал?

Старейшина Брус Р. Макконки (1915 – 1985) от Кворума на дванадесетте апостоли заявява: „От дните на Адам до настоящия момент, винаги, когато Господ е имал Свой народ, винаги, когато е имало хора, които да се вслушват в Неговия глас и да спазват заповедите Му, винаги, когато Неговите светии са Му служили с пълно намерение на сърцето – Сион е съществувал“³.

Писанията описват Сион като общност. Енох, пророк с голяма вяра от дните на Ной, „постро(и)л един град, който б(и)л наречен Градът на Светостта тъкмо Сион“ (Моисей 7:19). Господ обитавал в него и живял със Своя народ, благославяйки тях и земята им (вж. Моисей 7:16–18). Господ казал на Енох: „Ето, аз съм Бог и Свят Човек е името Ми“ (Моисей 7:35).

Целта на Сион е да се установи обединена общност

на вяра, основана на селестиялните принципи на небесата, в която хората на Бог да могат да вървят с Него и Сам Той да може да намери обиталище.

Книгата на Мормон свидетелства, че след посещението на Спасителя в Новия свят „всички люде по цялото лице на земята... бяха обърнати към Господа. ...

И те имаха всичко между тях като общо; ето защо, нямаше нито богати, нито бедни, нито роби, нито свободни, а всички бяха направени свободни и се ползваха от небесния дар. ...

И стана така, че нямаше раздори в земята, понеже любовта Божия живееше в сърцата на хората“ (4 Нефи 1:2, 3, 15).

Въоръжени с праведност и сила

Дните на Енох са време на войни, кръвопролития, страх, тъмнина и омраза – когато „властта на Сатана беше по цялото лице на земята“ (Моисей 7:24, вж. също стихове 16, 17, 33). Но Енох е верен и Господ му заповядва да призове хората да се покаят.

Господ казва на Енох, че подобни „големи изпитания“ (Моисей 7:61) ще предшестват Неговото Второ пришествие. „Както аз съм жив, тъкмо тъй ще дойда в последните дни, в дните на нечестие и мъст, за да

изпълня клетвата, която съм ти дал относно чедата на Ной“ (Моисей 7:60).

За нашите дни, президент Ръсел М. Нелсън наскоро отбелязва: „Виждам настоящата пандемия (от COVID-19) като само една от многото злини, които са бич за света ни, наред с омразата, гражданските размирици, расизма, насилието, недобротънствеността и липсата на цивилизованост“⁴. И все пак са ни дадени пророчески обещания. Президент Нелсън също така казва:

„Живеем във времената, които „бащите ни са очаквали с нетърпение“. (Учение и завети 121:27.) Имаме места на първия ред, за да *видим на живо* това, което пророкът Нефи е съзрял *само във видение* – как силата на Агнеца Божий ще слеза върху „заветния народ Господен, който беше пръснат по цялото лице на земята; и те (ще бъдат) въоръжени с праведност и със силата Божия във велика слава“. (1 Нефи 14:14.)

Вие, мои братя и сестри, сте сред тези мъже, жени и деца, които Нефи е видял“⁵.

Поканата да събираме и благославяме хората от двете страни на завесата, да изграждаме Сион и да подготвяме света за Второто пришествие на Спасителя е отправена към всеки от нас. „От всички хора, живели някога на планетата Земя – казва президент Нелсън,

– *ние* сме тези, които имат възможност да участват в това последно и велико събитие по събирането“⁶.

Как постигаме това?

Като светии от последните дни, благословени с възстановеното Евангелие, ние сме призвани да се трудим в лозето на Господ, да изграждаме Неговата църква и да осъществяваме Сион (вж. Учение и завети 39:13). За това са необходими обич, единство, вяра, служба и подчинение.

„Когато хората обичат Бог с цялото си сърце и праведно се стремят да станат като Него, в обществото има по-малко раздори и спорове. Има повече единство“ – казва старейшина Куентин Л. Кук от Кворума на дванадесетте апостоли. И добавя: „*Единството*... е широко понятие, но със сигурност илюстрира първата и втората голяма заповед да обичаме Бог и да обичаме ближните си. То характеризира народа на Сион, чиито сърца и умове са „обвързани в единство“ (Мосия 18:21)“⁷.

С такава обич и единство ние упражняваме вяра да използваме Единението на нашия Спасител, което може да ни променя, докато освещаваме сърцата и живота си (вж. Мосия 3:19, Учение и завети 97:21). Събираме хората, които имат желанието да идват при

Господ в праведност. Чрез свещени обреди и селестилни принципи, ние каним силата на божествеността в живота си (вж. Учение и завети 105:5). Осветени чрез заветна принадлежност към Бог и един към друг, ние изграждаме Сион и се подготвяме за Второто пришествие.

„Милосърдието е чистата любов Христова – казва президент Хенри Б. Айринг, втори съветник в Първото президентство. – Именно вярата в Христос и цялостният ефект от безпределното Му Единение ще подготвят вас и хората, които обичате и на които служите, за превъзходния дар да живеете в тази общност на дългоочаквания и обещан Сион“⁸.

Подготвяйте се за идните дни

Съвременните пророци учат, че идването при Спасителя е въпрос на лична обвързаност, а не на физическо местоположение.

„В ранните дни на Църквата обръщането (във вярата) често значело и имигриране – обяснява президент Нелсън. – Но сега събирането се осъществява във всяка нация. Господ е повелил установяването на Сион във всяко царство, където Той е дал на Своите светии тяхното раждане и националност“⁹.

Като приемаме предизвикателството и

благословията да изграждаме Сион в своите семейства, клонове и общности, с Джон и Мария Линфорд очакваме времето, в което нашите деца и внуци „могат да пораснат и да отгледаат семействата си в Сион“ сред всеки народ, племе и език.

Като търсим първо Господ и Неговата праведност, ние се молим „царството Му да може да напредва на земята, та обитателите ѝ да го приемат и да са готови за идните дни, през които Синът Човешки ще се спусне в небето, облечен в яркостта на славата Си, за да посрещне царството Божие, което е установено на земята“ (Учение и завети 65:5). ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Андрю Д. Олсън, *The Price We Paid: The Extraordinary Story of the Willie and Martin Handcart Pioneers*, 2006 г., с. 45–46, 136–137.
2. Вж. Ръсел М. Нелсън и Уенди У. Нелсън, „Смели воители на Израил“ (духовно послание за младежите по света, 3 юни 2018 г.), HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.
3. Брус Р. Макконки, „Come: Let Israel Build Zion“, *Ensign*, май 1977 г., с. 116–117.
4. Ръсел М. Нелсън, цитиран в Сара Джейн Уийвър, „President Nelson Invites Us to Give Thanks“, 20 ноем. 2020 г., thechurchnews.com.
5. Ръсел М. Нелсън, „Слушайте Него“, *Лиахона*, май 2020 г., с. 88.
6. Ръсел М. Нелсън и Уенди У. Нелсън, „Смели воители на Израил“.
7. Куентин А. Кук, „Сърца, обвързани в праведност и единство“, *Лиахона*, ноем. 2020 г., с. 18, 19.
8. Хенри Б. Айринг, „Сестри в Сион“, *Лиахона*, ноем. 2020 г., с. 69.
9. Ръсел М. Нелсън, „Събирането на разпръснатия Израил“, *Лиахона*, ноем. 2006 г., с. 81.

Клиента или призованието?

От Карлос Маркс Барбоса Гусман, Гереро, Мексико

Докато се опитвах да изпълнявам свещеническите си отговорности, Господ ми показва, че е запознат с финансовото ми положение.

Когато бях призован като президент на кворума на старейшините през 2000 г., само седем старейшини посещаваха събранието на свещеничеството. Също така не се справяхме добре с домашните посещения – сегашното служение.

Знаех, че щеше да бъде доста трудно да вдъхновим старейшините да се стегнат. Затова за начало решихме да променим назначенията и да подобрим отчетността.

Тъй като съм адвокат на свободна практика, пътувам доста често. Много съм зает, но исках да изпълнявам свещеническите си отговорности.

Един ден трябваше да пътувам с автобус до друг град, за да мога да продължа работата си с един клиент. Тъй като бях притеснен финансово, се надявах клиентът да се съгласи да ми плати аванс.

На път за автогарата реших да намина да се видя с някои членове на кворума и да ги насърча да посетят семействата си. Някои бяха забравили, но обещаха да го направят. Други поеха ангажимент да направят посещенията си до края на седмицата.

Бях толкова развълнуван от свършената работа, че реших да посетя и насърча други членове на кворума. Докато се усетя,

беше станало обяд. Затова, вместо да пътувам, реших да отида до офиса си, за да разгледам случая на клиента си.

За моя изненада, когато пристигнах в своя офис, клиентът ми ме чакаше отвън с още един човек. Обясних на клиента, че тъкмо щях да прегледам случая му и че планирах да го обсъдим на следващия ден. Той каза, че е дошъл да ми представи нов клиент. След като поговорихме с приятеля му, съгласихме се на такса, за да мога да му помогна с неговия казус. След което, изведнъж клиентът ми ми предложи аванс.

За мен това беше чудо. Небесният Отец знаеше, че се опитвах да Му бъда верен. Освен това Той беше запознат и с нуждите ми. През годините ме е благославял по много начини, но този път Неговата благословия беше финансова. Той изпълни обещанието, което е дал в Писанията на онези, които Му служат: „Но първо търсете Неговото царство и Неговата правда; и всичко това ще ви се прибави“ (Матей 6:33).

И какво стана с нашия кворум на старейшините? Господ ни благослови да продължим напред в дух на единство. Домашното ни обучение нарасна на 100 процента, а посещаемостта до 35 верни старейшини.

Свидетелствам, че всички можем да допринасяме в делото на Господ и да получаваме радост и благословии, като служим на Него и на другите. ■

Помощ от другата страна на завесата

От Айлин Чакон Санчес Балмаседа, Сан Хуан, Аржентина

Докато лежах в болницата с родилни болки, се чувствах сама – до момента, в който си спомних моите обични предци.

През 2017 г. забременях с първото ни дете. Съпругът ми Лукас и аз с вълнение очаквахме раждането на малкия Хуан Лионел, но бяхме и уплашени.

Късно една вечер в началото на февруари 2018 г. контракциите започнаха. Бяха минали само 8 месеца, но изглеждаше, че нашето бебе щеше да дойде по-рано от очакваното. Набързо взехме някои неща и тръгнахме за клиниката. Не се чувствах готова за раждането, но се помолих на Бог да бъде Неговата воля, въпреки нашите страхове.

Когато пристигнахме в клиниката, гинекологът беше уведомен, но каза, че ще дойде по-късно. Съпругът ми се обади и изпрати текстови съобщения на нашите родители, братя и сестри, но никой от тях не беше буден. Той продължи да се обажда и да изпраща съобщения

цяла нощ, но никой не отговори. Това ме накара да се чувствам много самотна.

Докато болката от контракциите се увеличаваше, се чувствах все по-сама. Но изведнъж се случи нещо прекрасно. Започнах да мисля за своите предци – особено за моята баба по майчина линия, Роза Меркадо, и нейната майка, Хавиера Балмаседа.

Докато си спомнях за тях, почувствах в сърцето и ума си, че и двете бяха с мен в онзи момент. Усетих присъствието им по един толкова силен и успокояващ начин, че не мога достатъчно добре да опиша какво преживях. Не ги виждах, но ги чувствах наблизо да ми дават смелост, подкрепа и обич както мои майки и част от семейството ми. Чувствах, че бяха ангели, които ми служеха в момент на нужда.

Години по-рано, майка ми, баща ми, моите братя и сестри, съпругът ми и аз извършихме тяхната работа чрез заместник, заедно с тази за други предци. Чувствам, че получената от мен смелост и усещането, че предците ми са близо до мен, беше дар, даден ми чрез силата и властта на Бог.

Оттогава съм чувствала духа на моите предци и в други случаи да ми помага и да ме води в ролята ми на майка и съпруга, както и в други важни аспекти на моя живот.

Свидетелствам, че Бог никога няма да ни остави сами по пътеката на нашия живот. Ако вършим Неговото дело, ще ни бъде давана помощ от другата страна на завесата. Ще получаваме обич, знание, сила и мир, „който никой ум не може да схване“ (Филипianите 4:7). ■

Преодоляване на расизма и предразсъдъците – можем да изграждаме мостове

Докато помагаме за събирането на Израил и установяването на Сион, можем да насърчаваме уважение към всички Божии чедра.

Една от значимите истини на възстановеното Евангелие, която има дълбоки последици, е, че „всеки от нас има божествен потенциал, защото всеки е Божи чедо. Всички сме равни в Неговите очи“¹.

Докато членовете на Църквата се стремят да следват повелението да бъдат едно (вж. Учение и завети 38:27) и да осъществяват и установяват делото на Сион (вж. Учение и завети 6:6), президент Ръсел М. Нелсън ни призовава „да да(ваме) пример, изоставяйки поведение и действия, базирани на предубеждения“ и споделя няколко начина, по които можем да „насърчава(м)е уважение към всички Божии чедра“². Той ни насърчава, докато изграждаме Сион, да изграждаме също и мостове на приятелство, сътрудничество и разбирателство³.

„Всички ние сме свързани и Бог ни е възложил отговорността да помагаме на хората около нас да живеят по-добре – казва президент Нелсън. – Не е необходимо да сме еднакви или да изглеждаме еднакво, за да изпитваме обич един към друг. Дори не е необходимо да сме съгласни един с друг, за да се обичаме. Ако се надяваме да развиваме добрата воля и човечността, за които копнеем, това трябва да започне с всеки от нас, един по един“⁴.

Има място за всички

Президент Ръсел Нелсън ни насърчава да „разширяваме нашите кръгове на любов, за да обгърнат целия човешки род“⁵. Как като членове на Църквата

можем да помагаме за създаването на световна общност от светии, в която всеки се чувства добре дошъл и се стреми да живее в мир и хармония с останалите, независимо от раса, етническа принадлежност, култура, сексуална ориентация, възраст, пол, образование, социално-икономически статус, способности или някакъв друг признак?

Отговорът, разбира се, е – чрез нашия Спасител, Исус Христос. Както казва президент Далин Х. Оукс, първи съветник в Първото президентство: „Само Евангелието на Исус Христос може да обединява и да носи мир на хората от всички раси и националности“⁶. Исус Христос може да променя сърцата ни (вж. Моисей 5:2). Той притежава „властта да изцелява болести“ (Mark 3:15).

Когато се доближаваме до Христос, придобиваме по-дълбоко разбиране за преподаваната от президент Нелсън значима истина, че Господ „кани *всеки* да дойде при Него“⁷.

В Църквата на Спасителя има място за всички, които желаят да Го следват и „да позволяват на Бог да надделява“ в живота им. Благосклонността на Бог не зависи от нашата раса, цвѐта на кожата ни или други подобни характеристики, а от отдадеността ни към Него и желанието ни да спазваме Неговите заповеди⁸.

Можем да бъдем пример за уважение към хората

Ако открием в себе си нагласи или поведение, базирани на предразсъдъци, трябва да ги изоставим в усилията си да станем едно, защото ако не сме едно,

не сме Негови (вж. Учение и завети 35:2; 38:27). „Членовете на Църквата трябва да дават пример за насърчаване на уважение към всички Божии чеда. ... Те се стремят да бъдат доброжелателни към всички, отхвърляйки всякакви предубеждения“⁹.

Като части от „Христовото тяло“ (1 Коринтяни 12:27), ние се нуждаем един от друг, „за да няма раздор в тялото, а частите му да се грижат еднакво една за друга. И ако страда една част, всички части страдат с нея“ (1 Коринтяни 12:25–26).

Молитвата, изучаването и смиреният размисъл могат да ни помагат да обичаме повече Бог и всички Негови чеда. Придобиването на добра воля може да означава да преодоляваме собствените си пристрастия, предположения или стереотипи, докато общуваме едни с други. Чрез полагане на усилия да разбираме какво преживяват различните от нас хора можем да отваряме съзнанието си за различни и важни гледни точки.

Президент Оукс също посочва, че „поздренията или дори враждебността на непознатите отстъпват пред приятелство или дори любов, когато личният контакт води до разбиране и взаимно уважение“¹⁰.

На следващите страници ще прочетете за преживявания, размисли и прозрения относно изграждането на мостове, докато градим Сион. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Ръсел М. Нелсън, „Да позволяваме на Бог да надделява“, *Лиахона*, ноем. 2020 г., с. 94.
2. Ръсел М. Нелсън, „Да позволяваме на Бог да надделява“, с. 94.
3. Вж. Tad Walch, „President Nelson's Yearlong Call for Unity“, *Deseret News*, 1 окт. 2019 г., deseretnews.com.
4. Ръсел М. Нелсън, цитиран в Walch, „President Nelson's Yearlong Call for Unity“.
5. Ръсел М. Нелсън, „Блажени миротворците“, *Лиахона*, ноем. 2002 г., с. 41; вж. също *Teachings of Russell M. Nelson*, 2018 г., с. 83.
6. Dallin H. Oaks, „Racism and Other Challenges“ (Духовно послание в Университета Бригъм Йънг, 27 окт. 2020 г.), с. 6, speeches.byu.edu.
7. Ръсел М. Нелсън, „Да позволяваме на Бог да надделява“, с. 94.; вж. също 2 Нефи 26:33.
8. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Да позволяваме на Бог да надделява“, с. 94.; вж. също *Общ наръчник: да служим в Църквата на Исус Христос на светите от последните дни*, 38.6.14, ChurchofJesusChrist.org.
9. *Общ наръчник*, 38.6.14.
10. Даллин Х. Оукс, „Обичайте враговете си“, *Лиахона*, ноем. 2020 г., с. 27.

Исус Христос разбира болката, която изпитваме поради предразсъдъци

От Сония Н.

Стремя се да виждам хората, както би ги видял Спасителя.

Усещала съм предразсъдъци или дискриминация в различни форми в продължение на почти 20 години.

След като се присъединих към Църквата в Мозамбик, се преместих в Южна Африка. Това е прекрасна страна, една от най-преуспеяващите в Африка. Красотата ѝ се подчертава от многообразието на хората и богатата култура.

В Южна Африка живеят хора, които все още се възстановяват от минало, помрачено от расовата сегрегация. Въпреки че апартейдът е официално премахнат през 1994 г., раните от тази предишна политика на прилаган от правителството расизъм, все още не са заздравели.

Като тъмнокожа жена, светия от последните дни от Мозамбик, която живее в Южна Африка през последните 18 години, понасям дискриминация и отхвърляне, често проявяващи се като груба или неволна микроагресия. Расизмът, класовото и племенното разделение, сексуалната дискриминация и ксенофобията са няколко примера за отрицателни ефекти от сегрегацията, с които обществото все още се бори. Нещо в същността на естествения човек сякаш желае да разделя обществото и да ни кара да вярваме, че това да сме различни е лошо.

При отворените врати на храма Рим Италия членове и приятели на Църквата заобикалят статуята на Христос, поглед от прозореца на центъра за посетители.

Какво се опитваме да правим

Могат ли членове на Църквата да бъдат податливи на подобен начин на мислене? Без съмнение. Ние трябва да отхвърлим „естествения човек“ в усилията ни за цял живот да станем светии чрез Единението на Христос (вж. Мосия 3:19).

Винаги, когато децата ми и аз се чувстваме изолирани, пренебрегвани, стереотипизирани или наблюдавани с любопитство, се прибираме вкъщи и обсъждаме това. Казваме си: „Какво се случи току-що? Нека да го анализираме. Нека поговорим защо хората се държат по този начин“. Обсъждането на проблема ни помага да не позволяваме да ни завладяват негативни емоции.

Стремя се да уча децата си, че величието ни се определя от това как се отнасяме към хората, които са пренебрегвани или отхвърлени от обществото (вж. Матей 25:40). Това може да означава да търсим начини да общуваме с другите, така че да не ги пренебрегваме.

Опитвам се да бъда като Исус

Колкото и болезнени да са някои от преживяванията ни, уроците, които научаваме, правят децата ми по-добри хора. И мен също. Нашите разочарования ни помагат да развиваме състрадание и съпричастност към другите.

Преживяванията, свързани с предразсъдъци, ми дават възможност да избирам. Ще позволявам ли да се чувствам огорчена и да отвърщам със същото на засегнатия ме човек или ще му дам не само още един шанс, но и втори, трети и четвърти? Ще приемам

ли обществото за ужасно място или ще бъда пример за положителна промяна?

Спасителят също става обект на предразсъдъци поради това какъв е, къде е роден и в какво вярва (вж. Йоан 1:46). Въпреки това Той не отвръща с насилие, гняв, огорчение или омраза. Той поучава против всички тези неща и действа чрез любов и истина. Учи, че силата и влиянието се упражняват чрез убеждаване, дълготърпение, благодат, кротост и любов (вж. Учение и завети 121:41). Учи, че когато сме обидени, трябва да отидем при своя брат и да поговорим с него насаме (вж. Матей 18:15). Учи ни също да се молим за онези, които ни гонят (вж. Матей 5:38–48). А когато Той е несправедливо осъден и разпънат на кръст, за да умре, ни учи да прощаваме (вж. Лука 23:34).

В крайна сметка, Неговата любов е силата, която ще промени нас и света (вж. 2 Нефи 26:24).

Ще продължавам да се опитвам

Не съм свършена, невинаги прощавам веднага, след като някой ме обиди. Необходимо ми е време, период за изцеление и влиянието на Светия Дух. Понякога избирам да се обидя и не приемам веднага подтиците на Духа. Но ако отворя сърцето си за Него, Духът търпеливо ме променя, докато стана способна да разбера как Невесният Отец би желал да постъпи в случая.

Стремя се наистина да виждам хората, както би ги видял Спасителя. За да постигаме това, трябва да имаме желание да признаем, че не знаем отговорите на всички въпроси. Когато сме готови да си признаем: „Аз не съм свършена, имам много да уча. Какво мога да науча от гледната точка

на другите?“ – *тогава* сме истински готови да слушаме. *Тогава* сме истински готови да разбираме.

Докато вървя по този път, това, което ми помага, е да си спомням, че съм на този свят с определена цел, че изпитанията в живота са временни – необходима част от земния живот, че не съм сама. Опитвам да бъда като Исус въпреки всичко! *Да се опитваме* е проява на активност, а когато се проваляме, можем да продължаваме да се опитваме. ■

Авторката живее в провинция Гаутенг, Южна Африка.

Как мога да помагам за преодоляването на предразсъдъците?

Споделям шест начина как да изоставяме предразсъдъците и да насърчаваме уважение.

Какво да правя, за да преодолявам предразсъдъците?

1. Първо се вглеждате в себе си. Можем да вземем решение да разпознаваме и да изоставим всякакви „нагласи и действия, базирани на предубеждения“¹.

Президент Ръсел М. Нелсън казва: „Всеки от нас, който има предразсъдъци спрямо друга раса, трябва да се покае!“².

2. Опитвайте се да проявявате разбиране. Отделяйте време да изслушвате хора, имали преживявания, свързани с предразсъдъци. Бихте могли също да използвате достоверни книги, филми и новини по темата³.

Дариус Грей, виден член и ръководител на Църквата от афроамерикански произход, отбелязва: „Ако се стараем наистина да се вслушваме в хората, които определяме като „различни от нас“, и

ако искрено се стремим да им позволяваме да разказват за своя живот, преживявания, семейства, надежди и неволи, не само ще придобиваме по-дълбоко разбиране, но това ще има дългосрочен ефект и ще лекува раните, причинени от расизма“⁴.

3. Не оставяйте безмълвни. Ако чуете някого да споделя лъжлива или негативна идея относно расата, кажете нещо, като говорите любезно, но ясно.

Президент Далин Х. Оукс, първи съветник в Първото президентство, казва: „Като граждани и членове на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, ние трябва по-добре да помагаме за изкореняването на расизма“⁵.

Старейшина Герит У. Гонг от Кворума на дванадесетте апостоли, учи: „Ние сме покани да направим света по-добър, от вътре навън, един по един, семейство по семейство, квартал по квартал“⁶.

Как да постъпваме, ако сме подложени на дискриминация?

1. Прощавайте и смекчавайте сърца. Когато сме наранени от действията на другите, можем да ги учим, да прощаваме и да се стремим да изграждаме взаимоотношения.

Докато служи като областен седемдесетник, старейшина Фред А. „Тони“ Паркър казва: „Когато съм ставал жертва на расизъм, съм се справял, като съм се обръщал директно към човека, прощавал съм му и съм обсъждал проблема. Ако даден човек казва нещо, което ме обижда, трябва да намеря начин да му помогна да разбере защо думите му ме нараняват. Това е възможност не само да му простя, но и да смекча сърцето му, така че той да не вижда Тони Паркър само като афроамериканец, но и като чедо на Бог. Исус учи за прошката (вж. Матей 18:21–35) и ни казва, че когато сме засегнати, трябва да отидем при човека, който ни е обидил, за да поговорим с него насаме (вж. Матей 18:15)“⁷.

2. Научавайте полезни уроци от болезнените преживявания (вж. Учение и завети 122:7).

Преподобният Амос К. Браун разказва една история за Хауърд Уошингтън Търман. Хауърд живеел в близост до една жена, която се отнасяла зле със семейството му, защото били чернокожи, дори хвърляла тор от кокошарника си в двора на Търман.

Когато жената се разболяла, майката на Хауърд ѝ занесла супа и рози. Благодарейки, жената попитала откъде са розите.

Госпожа Търман обяснила: „Докато вие хвърляхте птичия тор, Бог подготвяше почвата“.

„Така трябва да постъпваме, когато срещаме зло – казва преподобният Браун. – Приемаме торта, но се доверяваме на Бог, за да я използваме за отглеждане на градина с рози“⁸.

3. Обръщайте се към Христос за изцеление и напътствие.

Това да доверявате страданията си на Спасителя и да Го следвате носи мир.

Старейшина Д. Тод Кристоферсън от Кворума на дванадесетте апостоли учи, че Исус Христос не само ни изкупва от греха, задоволявайки изискванията на правосъдието спрямо нас, но „също така изплаща дълга, който справедливостта ни дължи, като ни изцелява и компенсира за всяко едно страдание, което невинно сме изстрадали“⁹.

Спасителят ни осигурява един съвършен пример, който да следваме. Той ни учи как да постъпваме, когато сме обиждани (вж. Матей 18:15), гонени (вж. Матей 5:38–48) и дори когато сме несправедливо осъдени на смърт (вж. Лука 23:34). ■

БЕЛЕЖКИ

1. *Общ наръчник: да служим в Църквата на Исус Христос на светите от последните дни*, 38.6.14, ChurchofJesusChrist.org.
2. Ръсел М. Нелсън, цитиран в „President Nelson Shares Social Post about Racism and Calls for Respect for Human Dignity“, Newsroom, 1 юни 2020 г., newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
3. Вж. *Общ наръчник*, 38.8.45.
4. Дариус Грей, „Healing the Wounds of Racism“, 5 април 2018 г., blog.ChurchofJesusChrist.org.
5. Далин Х. Оукс: „Обичайте враговете си“, *Лиахона*, ноем. 2020 г., с. 28.
6. Герит У. Гонг: „Всички народи, племена и езици“, *Лиахона*, ноем. 2020 г., с. 38.
7. Фред А. „Тони“ Паркър, „The Savior Heals Our Hurts“, *Ensign*, юни 2018 г., с. 44–45.
8. „We Are Family: A Discussion on Overcoming Prejudice with Elder Jack N. Gerard and the Reverend Amos C. Brown“, *Liahona*, септ. 2021 г., електронна версия.
9. Д. Тод Кристоферсън: „Изкупление“, *Лиахона*, май 2013 г., с. 110.

Подпомагане на другите да се подготвят за неочаквани нужди

Като служещи братя и сестри, ние можем да помагаме на нашите братя и сестри да се подготвят за един свят на несигурност.

Пандемии, природни бедствия, икономически кризи, политически сътресения и съпроводени с насилие конфликти – светът се насити с всички тях през изминалата година. В допълнение към тези мащабни събития, ние също срещаме неочаквани трудности в личния си живот, като например заболяване, загуба на доход, развод и т.н.

Усилията ни да се подготвяме за неочакваното могат да осигуряват безопасност и сигурност за нас самите и за другите. Като служещи братя и сестри, какво можем да правим, за да помагаме на хората, които обичаме, да се справят с неочакваните бури в живота си?

Карломагно Агилар от Анхелес, Филипините, е само един от примерите. Когато научава, че неговият район ще бъде карантинизиран заради пандемията от COVID-19, той отива да се запаси, но с различен списък от хората около него. Той има план как да бъде подготвен – чрез покупка на семена и тор за градината си.

В стремежа си да разчита повече на собствените си сили, Карломагно е „градски фермер“ от години. Освен това той служи на своите

съседи, както чрез споделяне на реколтата от градината си, така и като им помага сами да отглеждат храната си. Той също така създава онлайн канал, където неговите съвети и видео уроци са достъпни за всички, като така той помага на своите братя и сестри в по-голяма степен да разчитат на собствените си сили и да се подготвят за бъдещето.

Епископ У. Кристофър Уодъл, първи съветник в Председателствашото епископство, учи: „Като следваме духовни принципи и търсим вдъхновение от Господ, ще бъдем напътствани да знаем както Неговата воля за нас индивидуално и като семейства, така и как най-добре да прилагаме важните принципи на материална подготовка. Най-важната от всички стъпки е да се започне“ („Имаше хляб“, *Лиахона*, ноем. 2020 г., с. 44).

Това да си помагаме да бъдем подготвени в този несигурен свят е основен и укрепващ начин да изразяваме Христовата обич. Нека си помагаме да предприемем „най-важната от всички стъпки“ – да започнем.

Предложения за подпомагане на другите

Както винаги, служението започва с размисъл и съветване, придружени от молитва. Следните предложения могат да ви помогнат внимателно да обмислите как вие (или хората, на които служите) можете да започнете да се подготвяте за неочаквани трудности.

- 1. Мислете холистично.** Можем да се подготвяме по разнообразни начини за различните аспекти на живота си. Важно е да съхраняваме и произвеждаме храна, ако можем, да се подготвяме финансово, да развиваме емоционална устойчивост и да правим планове за спешни случаи.
- 2. Обсъдете най-вероятните трудности за мястото, където живеете, и как да подхождате към тях.** Всеки от районите по света е подлаган на различни трудности. Ако живеете на място, където има чести земетресения, обсъдете как можете да подготвите дома си, за да подобрите безопасността му, например като прикрепите масивните мебели към стената. Или ако живеете на място, където има тайфуни, обсъдете как можете да реагирате в такава ситуация, например като се оборудвате с радиоапарат, с който да слушате новини или като се евакуирате на по-висок терен.

Карломагно Агилар започва онлайн канал, за да учи хората на земеделие в градски условия.

3. **Обсъдете как се създава фонд за спешни случаи.** Спестяването на пари може да ви помогне при загуба на работа или неочаквани разходи. Поговорете как можете да спестявате пари, като например чрез заделяне на малки суми при всяка заплата, докато постигнете целта си.

4. **Съберете инструменти и материали за комплект за извънредни случаи.** Комплектът за извънредни случаи може да ви помогне да бъдете подготвени, ако се наложи да напуснете дома си по спешност. Работете заедно, за да решите какво да съберете и го направете. Това може да бъде направено за определен период от време, а не наведнъж. Помислете за подслон, храна и вода, медицински материали, осветление, средства за общуване, важни документи, пари, комплект дрехи, развлекателни материали (игри, книги, играчки за децата) и други нужни неща.

5. **Изграждайте приятелство с човека, на когото служите.** Важно е да развиваме умения за справяне с различни ситуации, за да обуздаваме емоциите си при възникване на трудности. Едно от тези умения е изграждането на здравословни взаимоотношения. Като укрепвате приятелството си с дадения човек, ще му помагате да си създава кръг от хора за подкрепа.

6. **Обсъдете съхраняването на храна.** Може да е полезно да разполагате с допълнително храна за извънредни случаи. Помогнете си взаимно да започнете, като подгответе краткосрочен „склад“, който да поддържате в синхрон с редовното готвене. След което започнете да събирате дългосрочни запаси. Ако не разполагате с достатъчно място или законът забранява да съхранявате голямо количество храна, просто съхранявайте толкова, колкото е уместно за вашите обстоятелства. ■

ПОЛЕЗНИ ИЗТОЧНИЦИ

Може да научите повече за тези съвети, както и за допълнителни начини да помагате на другите в по-голяма степен да разчитат на собствените си сили, като посетите ChurchofJesusChrist.org/self-reliance. Натиснете на „Manuals and Videos“, за да разгледате различните курсове за разчитане на собствените сили.

В тези раздели научаваме за Господната заповед към ранните светии да построят храм.

Дейност за изучаване на Писанията

Следните стихове описват някои от другите благословии, давани на чистите по сърце:

- Псалми 24:3–5
- Яков 3:1–2
- Учение и завети 56:18, 101:17–18, 136:11

Обсъждане

Какво най-много цените при вашите посещения на храма?

БЕЛЕЖКА

1. Дейвид Б. Хейт, „Temples and Work Therein“, *Ensign*, ноем. 1990 г., с. 61.

Какви благословии получават чистите по сърце?

„Всички чисти по сърце... ще видят Бога“

В раздел 97 Господ обещава, че ако светиите построят храм и не го оскверняват, „всички чисти по сърце, които дойдат в него, ще видят Бога“ (стих 16). След като цитира този стих в реч на обща конференция, старейшина Дейвид Б. Хейт (1906 – 2004) от Кворума на дванадесетте апостоли казва:

„Истина е, че има хора, които реално са видели Спасителя, но когато отворим речника, научаваме, че думата *виждам* има много други значения, като например опознавам, различавам, разпознавам Него и Неговото дело, осъзнавам Неговата важност или придобивам разбиране за Него.

Това небесно знание и тези благословии са достъпни за всеки от нас“¹.

По какви начини сте виждали Бог да изявява Себе Си в храма?

ИЛЮСТРАЦИЯ ОТ ДАН БЪР

Притчата за благородника: урок за подчинението

Учение и завети 101:43–62 представя притча, дадена с цел да се обясни защо светиите са били изгонени от Мисури.

Поставяме ли по-някога под въпрос заповедите Божии?

Подобно на слугите, вие чудили ли сте се дали дадена заповед е наистина необходима? Тази притча ни учи, че Господните заповеди ни защитават и ни помагат да водим щастлив живот (вж. също Мосия 2:41, Учение и завети 82:8–10).

Какво можем да правим, ако не виждаме нуждата за някоя заповед?

- Да изучаваме темата и да молим Господ да ни помогне да „почувства(ме), че е правилно“ (Учение и завети 9:8).
- Да си спомняме минали моменти, когато подчинението ни е носило благословии¹.
- Да действаме с вяра, уверени, че ще разберем, след като вярата ни бъде изпитана (вж. Етер 12:6).

БЕЛЕЖКА

1. Вж. Нийл А. Андерсън, „Духовни спомени, които ни променят завинаги“, *Лиахона*, май 2020 г., с. 18–22.

В притчата слугите започват да строят кула, но след това решават, че „няма нужда“ от нея (Учение и завети 101:49). Но заради това, че не построяват кулата, те не са предупредени, когато врагът им идва и унищожава лозето.

Благородник дава указания на слугите си да посадят лозе, да поставят плет околоръст и да построят кула, за да може страж да оглежда цялата земя.

Слугите посадят лозето и поставят плета, но решават да не строят кула.

Неочакван враг унищожава лозето.

Сионов лагер – подготовка за служба на Господ

След като група членове на Църквата преминават пеша стотици километри, за да помогнат на други светии от последните дни, Господ казва на Джозеф Смит да разпусне отряда, въпреки че не са изгълнели своята цел. Поради това някои считат, че Сионов лагер е провал, но участвалите в него свидетелстват, че преживяванията им са ги подготвили за бъдеща служба на Господ.

По време на продължителния преход, някои от членовете на отряда се оплакват и говорят против Пророка Джозеф, но други са му верни и се учат на търпение и подчинение.

ОБСЪЖДАНЕ

Какво според вас означава да се изкупи Сион? (Вж. Учение и завети 103:15.)

ФЕВРУАРИ 1834 Г.:

Джозеф Смит получава откровение да намери поне 100 човека, които да отидат пеша до Мисури и да помогнат на светиите да си върнат земите в окръг Джаксън.

Изминават пеша между
32 и 64
километра на ден.

8 от първите 12
апостоли от
последните дни
служат в този отряд.

Участват
205 мъже,
25 жени и деца.

Повечето пропътуват над **1 450**
километра, преминавайки
през **4** щата.

2-те групи,
поели по различни
маршрути, се срещат
през юни.

КУИНСИ

ПОСЕЛИЩЕ
СОЛТ РИВЪР

13 светии умират от
възникнало в лагера
огнище на холера.

ЛИБЪРТИ,
МИСУРИ

Всички от
първоначалните
седемдесетници са
членове на отряда.

ЮНИ 1834 Г.:

Пророкът Джозеф получава откровение, че жертвите на членовете на лагера са приети, а Сионов лагер повече не е необходим.

Благословиите на свещеничеството

Обсъждане

Кога сте усещали
силата на све-
щеничеството в
живота си?

„Понякога в Църквата прекаляваме със свързването на свещеническата сила само с мъжете. Священничеството е Божията сила и власт, дадена за спасението и благословията на всички – мъже, жени и деца.

Човек може да дръпне пердетата, за да може да влезе топлата слънчева светлина в стаята, но не притежава слънцето, нито светлината му или топлината, които то дава. Благословиите на свещеничеството са много по-висши от човека, който е помолен да използва този дар“.

Старейшина Нийл Л. Андерсън от Кворума на дванадесетте апостоли, „Сила в свещеничеството“, *Лиахона*, ноем. 2013 г., с. 92.

Как да разпознаваме доброто в себе си?

От Емили Ейбъл

През по-голямата част от живота си съм определяла дара на проникновение като способността да се различава правилното от неправилното, истината от заблудата. Макар това да е значителна част от този дар, наскоро научих, че има и още.

Открих едно съкровище в бележките под линия на реч, произнесена на общата конференция през април 2020 г. Говорителят цитира президент Стивън Л Ричардс (1879 – 1959), бивш първи съветник в Първото президентство, който казва: „Най-висшата степен на проникновение е когато виждаме в другите тяхната най-добра същност, (вроденото) добро в тях“¹.

Не звучи ли това като поезия?

Светият Дух може да ни помага да разкриваме *вроденото* добро в другите. Истината в това изказване беше толкова сладка за мен, че исках да науча повече. Разбрах, че старейшина Дейвид А. Беднар от Кворума на дванадесетте апостоли също учи, че дарът на проникновение ни помага „да откриваме и изваждаме наяве доброто, което може да е скрито в нас“².

Откакто установих това, осъзнах колко важен е този аспект на дара на проникновение. Трябва да открием добрите качества в себе си, за да можем да ги развиваме. Когато правим това, в по-голяма степен ще се чувстваме и ще действваме като Божии чеда, каквито наистина сме (вж. Псалми 82:6, Моисей 5:7, Мороний 7:19).

И така, как можем да започнем да откриваме доброто в себе си? Ето няколко начина за начало:

Как бихте определили дара на проникновение? До неотдавна напълно пропусках една от основните цели на този дар.

Съсредоточаване върху силните ни страни, чрез които да благославяме другите

Доктринална истина е, че всички имаме определени дарове, дадени ни от Бог (вж. Учение и завети 46:11) – и да мислим за тях не е проява на прекомерна гордост. Всъщност Господ ни е заповядал да правим това! Писанията ни учат: „Търсете искрено най-добрите дарове, като винаги помнете за какво са дадени“ (Учение и завети 46:8, курсив добавен).

Опознавайки по-добре своите дарове и таланти, следва да намираме начини да ги използваме, за да благославяме другите.

Един начин да откриете своите дарове е да попитате някого, на когото имате доверие! Попитайте ги какви са силните ви страни. Ако сте като мен, ще сметнете това за странно. Но помнете, това не е някаква суета, а откриване на личните ви черти на характера или качествата, които да предложите на вашите братя и сестри по света (вж. Мосия 8:18).

Например една добра моя съседка веднъж ми каза, че имам дарбата да помагам на хората да се чувстват удобно. Вместо да пренебрегна този коментар като вежлива похвала, аз започнах да подхранвам тази дарба в живота си. И докато правех това, осъзнах, че Небесният Отец може да ми помага да използвам социалните си умения, за да се сприятелявам с другите и да благославям не само своя живот.

Чрез опознаване на нашите дарове, можем съзнателно да избираме да ги използваме за благославяне на другите (вж. Учение и завети 82:18).

Изучаване на патриархалната ни благословия

Патриархалните благословии също са добър източник, чрез който да научаваме своите уникални, дадени от Бог дарове. Старейшина Лари Р. Лоурънс, почетен член на Седемдесетте, казва: „Духът може да ни покаже нашите слабости, но също така може да ни разкрие нашите силни страни. ... Когато четем нашите патриархални благословии, ни се напомня, че нашият Небесен Отец познава нашия божествен потенциал“³.

Изучаването на нашата патриархална благословия ни помага да развиваме чертите на характера, които могат

да ни помагат да достигнем пълния си потенциал.

В моя случай, често си представям какъв вид майка се надявам да бъда един ден. И без да искам започвам да мисля, че добрата майка е в добра физическа форма, организирана и красива – а нейните канелени рулца предизвикват завистта на всички в Обществото за взаимопомощ. И макар тези неща да не са нещо лошо, изучаването на моята патриархална благословия ми е показало, че Господ желае по-скоро да бъда мила и любяща майка. Според мен върху тези Христови качества трябва да се съсредоточават основните ми усилия.

Спомняне и размисъл по време на причастието

Причастието е време, през което да мислим за Спасителя. Също така е възможност да размишляваме за своя напредък в това да ставаме по-подобни на Него. Докато полагаме усилия да откриваме добрите си черти на характера, осмисляйки постиженията, преживяванията и социалните контакти за всяка седмица, можем да виждаме конкретни моменти, в които сме проявявали своите дарове.

Президент Хенри Б. Айринг, втори съветник в Първото президентство, казва: „Като анализирате живота си по време на обряда на причастието, се надявам вашите мисли да се съсредоточават не само върху нещата, които сте извършили грешно, но и върху нещата, които сте

направили правилно – моменти, когато сте усещали, че Небесният Отец и Спасителят са били доволни от вас. По време на причастието може да молите Бог да ви помага да си давате сметка за тези неща”⁴.

Ето някои въпроси, които можем да задаваме на себе си или на Бог по време на причастието:

- Как следвах примера на Христос през тази седмица?
- На кого служих?
- Кога чувствах Духа през тази седмица? Защо?
- Кое Христово качество се опитвам да развивам? Как се справям?
- Има ли нещо в живота ми, за което трябва да се моля за помощ?
- Има ли някой, на когото трябва да простя?
- Кой е проблемът, малък или голям, с който Небесният Отец и Исус Христос ми помогнаха през тази седмица?

Това да размишлявам върху добрината на Бог и да оценявам живота си по време на причастието, вместо да се съсредоточавам само върху грешките и недостатъците си, ми помага да се уповавам на Него.

Увеличаване на нашите призования

Нашите призования ни се дават с цел, дори ако в началото не можем да осъзнаем каква е тя.

Веднъж бях призована в президентството на Обществото за взаимопомощ в моя район за несемейни пълнолетни младежи. Първоначално бях много развълнувана. Но след няколко месеца се обезсърчих. Не можех да видя никакъв духовен растеж в хората, на които се опитвах да служа. Моите усилия в посещаването и сприяеляването изглеждаше се проваляха.

Една неделя почувствах, че ми липсваха духовните дарове, които помагат на човек да служи добре. По време на причастието в онзи ден се молих да получа

потвърждение, че мога да се справя с призованието си. Почувствах подтика да поискам свещеническа благословия.

Срещнах се с епископа си, той положи ръце на главата ми и едно от първите неща, които каза, беше: „Небесният Отец цени добрината, която споделяш с другите”.

Духът ме изпълни и почувствах потвърждението, че Господ е доволен от усилията ми. Усетих, че *наистина* имах част от даровете, необходими, за да служа с обич. Просто бях измервала неуспехите си, вместо успехите.

Нашите призования са страхотни възможности да откриваме и използваме духовните си дарове.

Можем да започнем сега

Не е нужно да чакаме, за да започнем да разкриваме доброто в себе си.

Президент Дитер Ф. Ухтдорф, тогава втори съветник в Първото президентство, казва:

„Понякога се обезсърчаваме, защото не сме „по-“ от нещо – по-духовни, по-уважавани, по-интелигентни, по-здрави, по-богати, по-приятелски настроени или по-способни. ...

Научих в моя живот, че не е нужно да сме „по-“ в каквото и да било, за да започнем да се превръщаме в човека, който Бог е планирал да станем”⁵.

Можем да започнем с молитва. Кажете на Небесния Отец как се чувствате в момента и какви искате да бъдат чувствата ви към самите вас. Изрично помолете за дара на проникновение, за да видите вродената си добрина. Някои от най-хубавите моменти в живота ми произлязоха от казането на такива молитви. Вярвам, че Небесният Отец има голямо желание да ни помага да виждаме всичко, което Той вижда.

Благодарение на същността ни като Божии чеда, величието е наша съдба (вж. Учение и завети 78:17). Чрез дара на проникновение *можем* да узнаем това за себе си. ■
Авторката живее в щата Юта, САЩ.

БЕЛЕЖКИ

1. Стивън А. Ричардс, цитиран в Дъглас Д. Холмс, „Дълбоко в сърцата ни“, *Лиакхона*, май 2020 г., с. 25.
2. Дейвид А. Беднар, „Quick to Observe“ (духовно послание в Университета Бригъм Йънг, 10 май 2005 г.), с. 5, speeches.byu.edu, курсив добавен.
3. Лари Р. Лоурънс, „Какво още не ми достига?“, *Лиакхона*, ноем. 2015 г., с. 35.
4. Хенри Б. Айринг, „Always Remember Him“, *Ensign*, фев. 2018 г., с. 5.
5. Дитер Ф. Ухтдорф, „Евангелието действа прекрасно!“, *Лиакхона*, ноем. 2015 г., с. 22–23.

ПЪЛНОЛЕТНИ
МЛАДЕЖИ

*Как можем да
разпознаваме
доброто в себе си?*

с. 30

СЛУЖЕНИЕ

**ПОДПОМАГАНЕ
НА ХОРАТА ДА
СЕ ПОДГОТВЯТ ЗА
БЪДЕЩЕТО**

с. 24

СЛЕДВАЙТЕ МЕ,
ЕЛАТЕ С МЕН

**ПРОНИКНОВЕНИЯ В
УЧЕНИЕ И ЗАВЕТИ
94-107**

с. 26-29

